

РЕШЕНИЕ

№ 7293

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5735** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.213 и сл от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр. чл.226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С Решение № 173 от 10.01.2023 г. по адм. дело № 690/2022 г. по описа на Административен съд София-град, АССГ- II о., 33-ти състав е отхвърлил жалбата на „Сити инвест пропърти“ ЕООД, [населено място] срещу Заповед № РА-18-70/10.11.2021 г., издадена от главния архитект на Столичната община, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: „Изградена метална бариера, охранявана с електроенергия и дистанционно управление, преграждаща улица -тупик - от о.т. 116 до о.т. 116а“, находяща се в терен - публична общинска собственост, кв. 582, м. „ГГЦ-14“, зона „Г-13-юг“ по плана на [населено място], парк „Ген. В. З.“

С Решение №5794/01.06.2023 година по дело №3572/2023 година на Върховния административен съд, първоинстанционното съдебно решение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. Задължителните указания, дадени в отменителното решение (чл.224 АПК), са по приложението на процесуалния закон, а именно да се изиска Конститутивен акт №РОБ21-ВК08-13888/3 от 20.09.2021 г., посочен в оспорената заповед, както и да се изясни дали изграденото представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ.

В съдебно заседание пред АССГ при новото разглеждане на делото, пълномощникът на жалбоподателката-адв.Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските по делото. Съображения за

основателност на жалбата излага в изпратената по ел. път на 28.09.23 година писмена защита.

Процесуалният представител на ответника- юрк. И. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Съображения за неоснователност на жалбата излага в депозираните по делото 19.09.23 година писмени бележки.

Административен съд София-град, II о., 23-ти състав в изпълнение на задължителните указания на ВАС по приложението на процесуалния закон-чл.224 АПК и на основание чл.226, ал.1 АПК подлага на обсъждане само събраните при новото разглеждане на делото доказателства, съответно излага въз основа на тях изводи относно характера на изграденото. Останалите процесуални действия, извършени при първоначалното разглеждане на делото от АССГ запазват силата си.

Преди всичко съдът сочи, че по делото беше представен и приет като доказателство Констативен акт №РОБ21-ВК08-13888/3 от 20.09.2021 г., посочен в оспорената заповед. От съдържанието на същия се потвърждават фактическите установявания, направени в отмененото първоинстанционно решение, които са възпроизведени и в мотивите към оспорената заповед.

За установяване характеристиката на извършеното по делото беше допуснато извършването на СТЕ. Видно от приетото по нея заключение на вещото лице, процесният обект- автоматична бариера с фотоклетка е захранен с електроенергия и е с дистанционно управление, преграждаща улица- тупик от о.т. 116 да о.т. 116а. Автоматичната бариера се състои от метална кутия с размери 0,2 м/0,3 м в план и височина 1,00 м, в която е монтиран контролният блок. Рамото на бариерата е алуминиево с дължина 4,40 м . Кутията на автоматичната бариера е захваната посредством 4 броя гайки към метална планка (закладна плоча). Планката е захваната чрез анкерни болтове за бетонна основа или чрез анкерни болтове в асфалобетонната основа, като на място е видима само металната планка. Според вещото лице, описаните характеристики на обекта /съоръжението го квалифицират като преместваем обект по чл. 56, ал. 1 ЗУТ. Без значение за определянето на вида на обекта било съществуването евентуално на бетонова стъпка (фундамент), върху които са ситуирани отделни негови части, тъй като липсвала трайна връзка на конструкцията на бариерата със земята. Фундаментите изпълнявали функцията да осигурят закрепването на съставните елементи към повърхността, без да представляват част от тях и да осуетяват възможността за демонтирането им при запазване на тяхната индивидуализация. При изслушването му в открито съдебно заседание, вещото лице пояснява, че по своето функционално предназначение бариерата ограничава достъпа на автомобили до съществуващ паркинг. Тя е поставена в началото на улица - тупик, която е общинска собственост и в този тупик по осевни точки има обособени паркоместа.

Съдът кредитира заключението на вещото лице относно фактическото положение, установено от него при огледа на място, но не и относно изводите му за характера на извършеното-на строеж или на преместваем обект, по следните съображения:

Съгласно легалната дефиниция за строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР, „строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни

ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението.

Понятието „съоръжения на техническата инфраструктура“ е дефинитивно определено в т.31 от с.н.: „Техническа инфраструктура“ е система от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топло-снабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения, хидро-мелиорациите, третирането на отпадъците и геозащитната дейност.“

Съгласно чл.148, ал.1 от Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, задънени улици (тупици) се предвиждат за ограничаване достъпа на трафик, непринадлежащ към даден район, и за минимизиране работите по регулация.

За съда не изглежда да има съмнение, че след като процесният обект е поставен в началото на улицата-тупик и ограничава достъпа на автомобили по нея, същият представлява съоръжение на транспорта. По арг. от чл.56, ал.2 ЗОС, улицата-тупик е общинска собственост, без да е необходимо съставянето на АОС. Същият извод следва и от чл.81, ал.5 ЗУТ, съгл. който „когато при разделяне на урегулиран поземлен имот по искане на собственика на имота изходът към улица за новообразуваните от него имоти не може да се осигури при условията на ал. 4, с проекта за изменение на подробния устройствен план се предвижда прокарване на задънена улица в границите на разделяния и новообразуваните от него имоти. В тези случаи общината придобива собствеността върху задънената улица с влизането в сила на плана“.

Ограничаване достъпа на трафик, непринадлежащ към даден район, не изключва обществения характер на улицата. В крайна сметка отреждането по действащ ПУП е за улица-тупик, а не за паркинг. Обособяването на парко-места върху улицата-тупик не изменя отреждането по ПУП-то си остава за улица-тупик.

Следователно процесният обект е строеж по смисъла на § 5, т.38, вр.т.31 ДР на ЗУТ-съоръжение на транспорта, както е приел и АССГ при първоначалното разглеждане на делото.

Извършеното е строеж и тъй като изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята (както е в случая), независимо дали е трайно прикрепено към терена.

С оглед на изложеното и при запазване на всички останали фактически установявания и правни изводи в отмененото при първоначалното разглеждане на делото първоинстанционно решение, които не са засегнати от основанието за отмяната му от ВАС, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.226, ал.3 АПК, правото на разноски е възникнало за ответника за защитата му, осъществена от юрисконсулт за всички съдебни инстанции дотук. То е надлежно упражнено, като пред всяка една от тях, преди приключването на устните състезания, е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). При съобразяване с предмета на делото, броя на проведените открити съдебни заседания с участието на процесуалния представител на ответника и на основание чл.24, изр. 1-во от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът определя възнаграждение общо в размер на 400 лева (100 за защитата при първоначалното разглеждане на делото и по 150 лева за производството пред ВАС и пред АССГ при новото разглеждане делото).

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то и чл.143, ал.3, вр.чл.226, ал.3 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление -гр. С.,[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И., срещу Заповед № РА-18-70/10.11.2021 г., издадена от главния архитект на Столичната община.

ОСЪЖДА „СИТИ ИНВЕСТ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление -гр. С.,[жк], [улица], с управители Г. И. и Ж. И. да заплати на Столичната община сумата в размер на 400 (четирисотин) лева, разноси по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: